

Srpski kapitalisti protiv srpskih radnika

POLIT
STURM
SERBIA

// NEWS

SRPSKI KAPITALISTI PROTIV SRPSKIH RADNIKA

POLITSTURM.COM

2018-05-19

2 мин. на чтение

Mediji su preneli tvrdnje zrenjaninskih privrednika, koji tvrde da im nemačka firma „Drekslmajer“ otima radnike svojim visokim platama i dobrim uslovima rada.

Kako tvrde „napuštaju nas čitave smene“. Naši neoliberalni profesori ekonomije bi vam rekli da će domaći kapitalisti ovaj problem rešiti tako što će u skladu sa „tržišnom logikom“, dati bolje plate i uslove rada svojim radnicima.

Međutim, kapitalizam u praksi funkcioniše malo drugačije. Tako je direktor nemačke kompanije Mihael Vagner saopštio da je „dobio nekoliko poziva od zrenjaninskih privrednika“, odnosno da su domaći kapitalisti vršili pritisak na njega da smanji plate domaćim radnicima u kompaniji, kako domaći kapitalisti ne bi morali da povećavaju plate u svojim firmama.

Nakon toga domaći kapitalisti su se obratili medijima, tvrdeći da „Drekslmajer“ svoje plate može da omogući zbog državnih subvencija, koje ne dobijaju domaći kapitalisti. Međutim „Drekslmajer“ tvrdi da je subvencije dobio zadnji put pre 6 godina, i da ih je iskoristio da duplira broj zaposlenih radnika, kojih trenutno ima oko 5000.

„Drekslmajer“ ne saopštava kolike su plate njegovih radnika, ali su iznad prosečne plate u gradu koja iznosi 48.500 dinara, dok kod drugih može da se dobije minimalac.

Naravno, ne treba idealizovati „Drekslmajer“. Zaposleni tvrde da je posao fizički jako naporan, i da su napuštanja fabrike zbog teških uslova česta pojava, ali oni koji mogu da izdrže uslove rada, radije biraju njihovu platu od rada za domaće privatnike koji plaćaju minimalac. Sukob između stranih i domaćih kapitalista se svodi na to ko će eksploatisati srpskog radnika.

Nezvanično, ovaj slučaj nije jedini, već se i ranije dešavalo da strana kompanija koja dođe na naše tržište, smanji planirane plate pod pritiscima domaćih privatnika i sa njima povezanih funkcionera lokalnih samouprava, koji bi u tom slučaju bili primorani da se odreknu svog profita i povećaju plate svojim radnicima.

Zaključak koji možemo izvući iz ove priče je da interesi srpske radničke klase i srpskih kapitalista nisu isti. Mogu li interesi čoveka, koji radi 12 sati u najgorim uslovima, za minimalnu zaradu koja mu je dovoljna tek da preživi, i interesi njegovog gazde, koji živi u luksuzu, koji je omogućio rad njegovih radnika, uopšte biti isti? Klasne razlike su očigledne, a daljim razvojem kapitalizma u Srbiji, samo će se još više produbljivati.

U Srbiji se uopšteno, malo priča o ovim problemima, a ukoliko neko i govori o društvenim problemima, koji su uglavnom posledice funkcionisanja kapitalističke privrede na društvo, njegova kritika se kreće u okviru nacionalističke retorike, koja ne ide dalje od grupisanja oko identiteta zasnovanog na zajedničkoj kulturi.

Međutim ogromnoj većini ljudi u Srbiji, to što njihove gazde pripadaju srpskoj kulturi predstavlja slabu utehu. Nacionalizam tako samo koristi nezadovoljstvo ljudi sadašnjim sistemom, a suštinski ne menja sistem jer za tako nešto nije ni sposoban. Jedina ispravna alternativa jalovoj nacionalističkoj retorici, je ozbiljna socijalistička kritika koja bi prepoznala prave interese običnog čoveka i usmerila ga prema njima.

Оригинальная статья